

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XLIV. Cvr Remis Velisqve fugienda ira?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

CAPVT XLIV.

CVR REMIS VELIS QVE
fugienda ira?

*Senitatis
pestis ira est.* §. D ETESTANDÆ vitandæque iracundia penitus causæ inspiciantur & ponderentur. 1. est, quod valetudini plurimum obsit & noceat, Eccles. 30. vers. 26. Zelus & iracundia minuant dies, & ante tempus senectam adducet cogitatum. Aëmulatio, ira, sollicitudo, vitæ immunitio. S. Chrysost. homil. 4. in Matth. Nullus leo, ait, nulla sic vi pera viscera queunt humana laniare, ut hominis iracundia ferreis quibusdam vnguisbus vniuersa confodiens. Neque enim solummodo corpori nocet, sed ipsius etiam corripit animæ sanitatem, &c. Et homil. 29 ad Antioch. Noui multos ex ira morbos incurrisse. Ignis est vehemens ira, omnia deuorans, nā & corpus perdit, & animam corruptit. Valentianus Imperator. Senior grauiter in hostes excandesces, & ex dissidentibus venis copiosum profundens sanguinem, è uestigio extinctus est. Sozom. lib. 6. cap. 6. Valentianus Junior natura iracundus misera morte periit. Niceph. lib. 12. c. 38. Matthias Hungarorum Rex ira vehementer exardescens, & apoplexia correptus subito mortuus est. Seb. Muns. l. 4. Cosmograph. VVenceslaus Poloniae Rex multum cuidam irascens, & paralysi interram prostratus mortem oppetiit Martin. Cromer. lib. 18. hist. Polon.

*Ira in se
etrix ira-
scens.* § 2. Quia ira hominem in stultorum reponit numerum: quia vt fatuus rationem ducem non sequitur, ita nec ira percitus. Job. 5. vers. 2. Vere stultum interficit iracundia. Proverb. 12. v. 16. Fatuus statim indicat iram suam Eccles. 7. v. 10. Ne sis velox ad irascendum: quia ira in sinu stulti requietit. Cicero 4. Tusc. An est quicquam similius insanie quam ira? Furor iraq; mentem precipitant, ait 2. Aeneid. Poeta.

§ 3. Pri-

§ 3. Priuat hominem vera sanctitate & Dei gratia. Pestifera ira enim viri iustitiam Dei non operatur, Iacob. 1. v. 19. S. Basil, re germina homil. 11. de Ira. Fratres, inquit, amantissimi, obsecro, ne tan- plurima, tum malum nobis inducamus, anima morbum, rationis obliuionem, tenebras, à Deo alienationē, obliuionem familiaritatis principium bellorum, plenitudinem calamitatum, dæmonem pessimum animis nostris innatum, incolam impudentem nostram interiora possidentem, & sancti Spiritus iter ad nos impedientem. Vbi enim iniuriae sunt, contentiones, indignationes, se- Iratum suae nostris animis perpetuos & gignentes tumultus, ibi spiritus māgit Spiritus suetudinis non quiescit. S. Chrysost. homil. 30. ad Antioch. Non sanctus, habitat Spiritus sanctus, vbi furor. S. Greg. lib. 5. Moral. cap. 31. Cum ira quiete mentis subtrahit, suam sancto Spiritui habitationem claudit.

§ 4. Quod ira suis se cancellis nō cohibeat, sed & in alia scelera impellat & præcipitet. Proverb. 29. vers. 22. Ira ad alia Vir iracundus provocat rixas, & qui ad indignandum facilis est, peccata im- erit ad peccatum proclivior. Hebreus. Vir furoris transgressio- pultrix. ne multus. S. Basil. hom. 10. de Ira. Effrane lingue, ait, ora incu- stodita, incontinentes manus, contumelia, probra, accusations, verbula, & alia eiusmodi quæcumque quis enumerare poterit, ire sunt ac furoris fructus. Ibidem & dolus, & suspicio, & in- fidelitas, & malignitas, & insidia, & audacia, & omnia his si- milia huius virtutis germina sunt atque appendices.

§ 5. Quod ut ait S. Basil. homil. de Ira, quando semel ira efferve- scens in ho- ira perturbatio mentem precipitan anima imperium sumpse- minis figu- rit, hominem penitus inferam conuerterit, nec hominem, qui ra- rationis sit compos, esse finit. S. Chrysost. homil. 29. ad Antioch. Fe- ra est bel- rapotius quam iracundo homini cohabitandum est. Absurdum est feras quidem mansuetacere posse, animam vero nostram in- solescentem desplicere. Et homil. 31. ad Antioch. Bestiam cum maxime effervetur, tunc fugimus omnes: sic & irascitatem. Ouid lib. 3. Trist. eleg. 5. Quo quisque est maior, magis est placa- bilis ira. Et faciles motus mens generosa capit. Corpora ma- gnanimi sat est prostrasse leoni. Pugna suum finem, cum iacet

Ff 5 hostie

hostis, habet. At lupus & turpes instant mouentibus vrsi. Et quacunque minor nobilitate fera est.

*Excande-
scens ener-
gumeno si-
milis imo
& deterior.*

Irati de-
scriptio.

§ 6. Quod ira effervescentes parum absint à demone possessis. S. Chrysostom homil. 18 in Matth. Libera iratum, ait, à sensissimo demone, proprio scilicet mentis furore. Nam & cum aliquos à demone actos videmus, saepelachrymamur: non autem agimus, vt ipsi quoque eadem illa patiamur. Hoc igitur etiam in ira percitis seruemus: illorum enim similes sunt iracundi, imo illis longe miseriiores, qui vtiques sensibus adhuc integris insaniunt. Et homilia vigesima nona ad Antioch. Quod si furoris tempore posset irascens sibi metipsi notus fieri non alia foret opus admonitione. Nihil irascientis deformius aspectu. Ebrietas quedam est ira, imo vero difficilior ebrietate, & demone miserabilior. S. Greg. l. 5. Moral. c. 31. Iras & sua stimulis accensum cor palpitat, corpustrahit, lingua se præpeddit, facies ignescit, exasperantur oculi, & nequaquam recognoscuntur nori. Lingua quidem clamorem format, sed sensus quid loquatur, ignorat. In quo itaque iste ab replitiis longe est, qui actionis sua & conscientia non est?

*Grauiteri-
rascens &
ternispœnis
obnoxius.*

§ 7. Quod grauis ira sempiterni supplicii reum faciat, ut Christus iudex constituit Matth. 5. v. 23. & iudicis praece promulgavit, Gal. 5. v. 20. Audiendus proinde S. Joan. Chrys. eique obtemperandum. Interram, inquit, homil. 47. in Joan. & insaniam nihil differt, sed breuis quidam damon est, imo quam qui damonio vexatur, grauior. Ille enim venia dignus est, iratus nulla, sed suppliciis innumeris, sponte sua in profundum perditionis desertur, & etiam antefuturam gehennam penas dat. Tumultu enim quodam & astut intolerabili die noctuque variis cogitationibus anxius iactatur. Ut igitur praesenti supplicio & futuro liberemur, abieciro penitus hoc affectu omnes mansuetudinem induamus, & modestiam, ut in hac vita & in regno celorum tandem animis nostris requiem inueniamus.

APVT